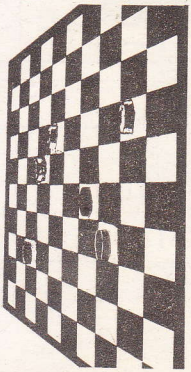

3-2-1990

door
Eric van Dusseldorp

Het Internationaal Concours voor Problemisten „Het Damspel” 1989 werd vorig jaar gehouden. Dat werd, ondanks enkele fouten van de juryleden, een succes: meer dan honderd vraagstukken uit acht landen werden ingezonden en de kwaliteit van de vraagstukken was zo hoog, dat zelfs een topprobleemist als Ard-Jan de Jong uit Pijnacker niet eens tot de beste 24 wist door te dringen.

Ongeveer tegelijkertijd organiseerde de FMJD, de internationale dambond, eveneens een concours voor problemisten. In tegenstelling tot Het Damspel had de FMJD, om precies te zijn de sectie problematiek (SPI), een beperkende voorwaarde gesteld: de vraagstukken dienden te eindigen op het motief wit 50 dam 1, zwart 34 en 45. Wit wint na 1. ... 34-39; 2. 50-44! 39x50; 3. 1-6.

In categorie A werd bovendien de eis gesteld dat de standen „natuurlijk” dienden te zijn, wat dat begrip ook moge voorstellen.

Hier volgt de eindstand (categorie A): 1e prijs: A. Nikolajev (SU); 2e prijs: A. Kuyken (Zwitserland); 3e prijs: A. J. Beemer (Ned.); 4e prijs: S. Kovalev (SU); 5e prijs: G. Dumas (Fr.); 6e prijs: J. Klomp (Ned.).

Categorie B (vrije standen) werd gewonnen door R. Fourgous (Fr.), gevolgd door A. Kuyken (Zwitserland) en de derde prijs was voor de Nederlander Arie van der Stoep.

Beemer succesvol in problemistenstrijd

U ziet, een echt internationaal concours!
Hier volgt de prijswinnaar uit groep A.
Zie diagram I

A. Nikolajev (SU)

Oplossing: 37-31!! (26x37) 29-23!! (21x43) 23x1 (40x29) 1x24! (19x30) 16x7. Een werkelijk schitterend probleem, een tien met een griffel.

Eigenlijk verdient de slag 1x24 geen uitroeptekens, want het is een verplichte slag, maar ik gef 'm lekker toch.

Waarom is dit probleem zo fraai? Wel, in de eerste plaats de twee sublieme meerslagen, de Coup Turc waar wit in zekere zin het slachtoffer van wordt en vervolgens het uiterst koele slagje 16x7.

De motiefschijven worden „gebracht” of hebben een functie. In sommige kringen is het een ramp wanneer zulks niet het geval is.

Ook schijf 50 heeft wat mij betreft een functie (zie beginstand).

De bekende Hilversumse problemist A. J. Beemer was succesvol in het FMJD-concours. Hij beekte, te midden van internationale grootheden, een fraaie derde plaats!

Zie diagram II

A. J. Beemer (Ned.)

Oplossing: 48-42! (bijv. 16x27) 38-32 (27x40) 35x44 (37x48) 47-41 (48-34) 41-36 (28x39) 36x40 (39-43) 44-39 (43x34) 40x18 (30-34) 45-40, anders wordt het remise! (34x45) 18-12 (25-30) 12-7 (30-34) 7-1 (34-39) 50-44 en 1-6.

Een aardige compositie, maar toch alweer duidelijk een stuk conventioneel dan het nucleaire vraagstuk van zonet. Bovendien eindigt het slagmechanisme niet linea recta in het gevraagde slotmotief, maar die vereiste werd kennelijk niet gesteld.

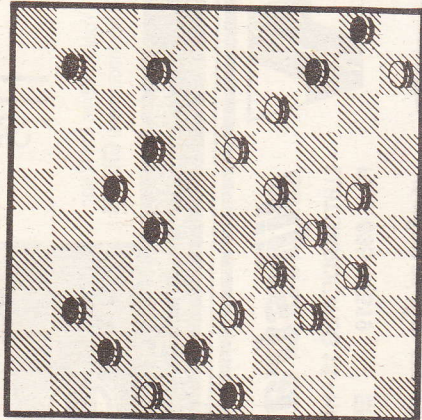
Op de zesde plek treffen we wederom een landgenoot aan.
Zie diagram III

J. Klomp (Ned.)

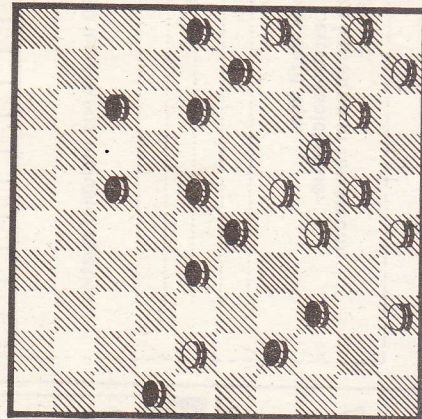
De Rotterdamse broers J. en S. Klomp deden ook mee aan „mijn” Damspelconcours en waren daarin redelijk succesvol: al hun vraagstukken eindigden keurig bij de eerste 24.

Toen ik het werkstuk van diagram III oploste, vroeg ik me af waarom hij slechts met een zesde plaats werd gehonoreerd. Totdat ik erachter kwam dat de motiefstukken 30, 45 en 50 in het geheel geen functie hebben. En dit is voor sommige problemisten nou eenmaal een grotere zonde dan iemands vrouw impikken.

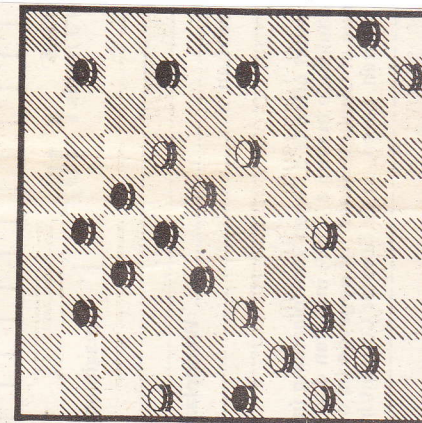
Oplossing: 32-28! (13x42) 16-11 (26x19) 11x4 (22x31) 4x27 (31x32) 41-37 (42x31) 36x7. Ik geef toe dat het vraagstuk net zo goed een naturel op 7 had kunnen zijn.

• DIAGRAM I

• DIAGRAM II

• DIAGRAM III